

Arbejdsmarkedsstyrelsen
Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K.

Sagsnr. 14.02-04-1275
Vores ref. HBØ/MJA/pmj
Deres ref.

Den 21. december 2004

LO's hørings svar til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsespolitik

I. Forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats

LO har modtaget lovforslagene, som udmønter strukturreformen på beskæftigelsesområdet til høring og har i den forbindelse følgende bemærkninger.

A. LO's overordnede bemærkninger

Tre større udfordringer præger den beskæftigelsespolitiske dagsorden: Globaliseringen, behovet for øgede kompetencer og effektiv matchning på arbejdsmarkedet og ændringen i befolkningens aldersmæssige sammensætning.

Globaliseringen giver på den ene side nye muligheder for vækst og på den anden side utryghed hos de mennesker som rammes af globaliseringen. Det er derfor vigtigt at et nyt beskæftigelsessystem er i stand til at skabe trygge og gode forhold for den enkelte på arbejdsmarkedet. Også for dem, der mister deres job, fordi den gamle økonomis virksomheder må dreje nøglen om eller flytter produktionen til andre himmelstrøg, hvor lønningerne er lavere.

Det er afgørende, at et nyt beskæftigelsessystem på den ene side er i stand til at imødekomme virksomhedernes efterspørgsel efter kvalificeret arbejdskraft, samtidigt med at det på den anden side kan sikre, at den enkelte lønmodtager opnår og fastholder de nødvendige kvalifikationer/kompetencer, mobilitet og fleksibilitet.

Endeligt vil befolkningens aldersmæssige sammensætning ændres markant, da tilgangen til arbejdsstyrken falder, samtidig med at antallet af ældre stiger. Det medfører et betydeligt pres på de offentlige finanser, hvis det nuværende serviceniveau skal opretholdes, og skatterne holdes i ro. Den beskæftigelsespolitiske udfordring består derfor i at sikre et voksende arbejdsudbud og en lavere ledighed.

Det er afgørende for bæredygtigheden af et nyt beskæftigelsessystem, at det indeholder evnen til at kunne imødekomme de tre ovennævnte overordnede beskæftigelsespolitiske udfordringer.

Strukturreformen på beskæftigelsesområdet bryder på en række områder med den succesrige danske arbejdsmarkedspolitik, der har gjort Danmark til et beskæftigelsespolitikens foregangsland i forhold til andre lande.

Samlet set afspejler lovforslagene, at forliget mere er båret af et ideologisk skoleridt end af at skabe et beskæftigelsessystem, som kan understøtte og facilitere de udfordringer og ændringer, arbejdsmarkedet står overfor de kommende år.

LO havde i den forbindelse gerne set et nyt beskæftigelsessystem, som havde en statslig forankring, hvor Beskæftigelsesministeren og Folketinget havde ansvaret og muligheden for at styre retningen af beskæftigelsesindsatsen i hele landet.

Et nyt system, hvor de centrale parter i beskæftigelsesindsatsen fortsat havde en fremadrettet rolle i forhold til indsatsen.

LO finder i den forbindelse, at den nye organisering af beskæftigelsesindsatsen reelt indebærer en svækkelse af partsindflydelsen. Herved går afgørende ekspertise tabt, hvilket vil være til skade for både arbejdsmarkedet og de ledige. Dette gælder både på centralt, regionalt og lokalt niveau.

Samtidigt er der med lovforslagene banet vej for en kommunalisering af beskæftigelsesindsatsen med delegationen fra staten til kommunerne. LO tager skarpt afstand fra den snigende kommunalisering af beskæftigelsesindsatsen som lovforslaget lægger op til med indførelsen af de såkaldte c-centre, hvor kommunerne overtager hele beskæftigelsesindsatsen. Dette er grundlæggende en forkert organisering af indsatsen i forhold til de beskæftigelsespolitiske udfordringer Danmark står overfor. Det er derfor vigtigt for LO at fastholde, at den nye struktur grundlæggende er et tostrengt system med et todelt myndighedsansvar.

LO vender sig imod, at der med den nye organisering af beskæftigelsesindsatsen samlet set sker en svækkelse af mulighederne for en landsdækkende styring af beskæftigelsespolitikken. Dette afspejler sig såvel i udhulingen af de regionale opgaver og en svækkelse af den statslige styring ikke mindst i C-centre.

Derudover finder LO, at lovforslagene indeholder overordentlig mange uafklarede punkter, ligesom lovforslagene ikke indfrier de påståede fordele, som forliget ifølge forligsparternes udsagn skulle indebære.

Endelig udmønter lovforslagene et smalt forlig på trods af advarsler fra - ikke mindre end - de økonomiske vismænd, store dele af det kommunale bagland og arbejdsmarkedets parter.

B. LO's generelle bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget implementerer som bekendt forliget mellem regeringen og Dansk Folkeparti om en strukturreform.

LO vil i det følgende gennemgå, hvorvidt lovforslaget udmønter forligsparternes udsagn.

Forligsparterne mener, at man med den nye struktur bl.a. opnår en mere borgernær offentlig sektor, at der bliver én indgang for alle borgere, og at det bliver slut med at løbe spidsrod mellem kommunen og AF.

LO finder ikke, at lovforslaget medfører en *mere* borgernær offentlig sektor end i dag.

Påstanden om ”Én indgang for alle borgere” gælder alene i forhold til beskæftigelsesindsatsen. De kommunale målgrupper vil ligeledes skulle henvende sig på socialforvaltningen med henblik på sociale tilbud, jf. bl.a. bemærkningerne til forslagets § 14. For de forsikrede ledige vil der i øvrigt blive tale om, at de vil kunne blive henvist til et af de 40 jobcentre med særlige opgaver, jf. forslagets § 18, samt i stigende omfang til andre aktører.

Påstanden om ens behandling af ens problemer og en byggen videre på intentionerne fra ”Flere i arbejde” om samme indsats og samme redskaber holder ikke. Der er tværtimod risiko for, at det nye system vil være i disharmoni med intentionerne i ”Flere i arbejde”.

En mere hensigtsmæssig deling ville derfor have været, at alle med et arbejdsmarkeds-perspektiv fik varetaget beskæftigelsesindsatsen i et statsligt forankret jobcenter, mens øvrige grupper fik varetaget den samlede indsats i socialforvaltningen.

Forligsparterne mener, at man med den nye struktur bl.a. opnår én indgang for alle virksomheder, og at virksomhederne i højere grad vil få den arbejdskraft, som de har behov for.

I lovforslagets almindelige del (side 25) er der ganske vist lagt op til, at virksomhederne frit kan vælge, hvilke jobcentre de ønsker at rette henvendelse til. Der er dog samtidig lagt op til, at det frie valg ikke gælder i relation til sager om bistand til arbejdsfastholdelse, i sygedagpengesager samt tilsyneladende i sager om ansættelse med støtte, hvor et jobcenter med serviceopgaver (A-center) som udgangspunkt ikke kan afgive tilbud, jf. forslagets §§ 18 og 19. Der vil således ikke i alle tilfælde være tale om én indgang for virksomheden.

Med lovforslaget opnår man desuden ikke, at virksomheden alene har kontakt til én instans. For det første vil jobcentret kunne have behov for at formidle til job uden for kommunegrænsen, hvorved den samme virksomhed vil kunne opleve at få henvendelse fra to eller flere forskellige jobcentre. For det andet skal der efter lovforslaget fortsat ske (øget) brug af andre aktører, og disse vil i forbindelse med formidling ligeledes skulle foretage virksomhedsopsøgende arbejde, herunder ikke nødvendigvis begrænset til den kommune, hvor jobcentret - der har overladt opgaven den anden aktør - er beliggende.

Med statens delegation til kommunen (C-centre), jf. forslagets § 22, er vejen banet for en kommunalisering af beskæftigelsesindsatsen. LO finder, at en kommunalisering strider imod udviklingen på arbejdsmarkedet, hvor lønmodtagerne i stigende grad rejser på tværs af kommunegrænserne for at få job, og hvor virksomhederne geografisk søger meget bredt for at få den rigtige arbejdskraft. Kommunerne vil først og fremmest være fokuseret på deres eget snævre arbejdsmarked og ”egne” ledige. Der vil dermed være en risiko for, at virksomhederne ikke vil få formidlet den mest kvalificerede arbejdskraft.

Samtidig vil der være risiko for, at de lediges ønsker til et beskæftigelsesmål ikke vil blive imødekommet, hvis målet ikke stemmer overens med behovet på det pågældende kommunale arbejdsmarked.

Det bemærkes i den forbindelse, at de forventelige nye kommunestørrelser med al tydelighed illustrerer, at kommunegrænserne ikke afspejler pendlingsmønstrene.

Forligsparterne mener, at man med den nye struktur bl.a. opnår en statslig styring og overvågning af beskæftigelsesindsatsen, der sikrer en sammenhæng mellem den nationale beskæftigelsespolitik og den lokale indsats. Samtidig opnås et fleksibelt arbejdsmarked via øremærkede penge til flaskehalsindsats og indsats ved større virksomhedslukninger samt fokus på resultater og effekter.

LO finder ikke, at der med lovforslaget bliver en øget statslig styring. Den statslige styring vil alene ske i form af en aftale eller et pålæg om at anvende andre aktører i de situationer, hvor et jobcenter ikke opfylder lovgivningens krav, eller hvor resultater af indsatsen afviger væsentligt fra resultater i sammenlignelige jobcentre, jf. forslaget § 12. Det er i den forbindelse ikke beskrevet, hvordan der fra centralt hold kan gribes ind, hvis et pålæg fra Beskæftigelsesministeren ikke efterkommes. Endvidere er der en risiko for, at den statslige styring bliver yderligere svækket i forhold til de jobcentre, hvor der er sket delegation af beskæftigelsesindsatsen fra staten til kommunen.

Med lovforslagets bestemmelser om beskæftigelsesregioner og de regionale beskæftigelsesråd skal opgaverne med flaskehalse, overvågning og analyse, regionale rammeudbud og større virksomhedslukninger løses på regionalt niveau. I lovforslagets almindelige bemærkninger begrundes denne opgaveplacering bl.a. med, at det skal sikres, at beskæftigelsesindsatsen alle steder funderes på solid viden om udviklingen på det regionale arbejdsmarked, så den samlede indsats kan målrettes mest muligt mod at få ledige hurtigt i job og sikre virksomhederne den kvalificerede arbejdskraft, som efterspørges både på kortere og længere sigt.

Med den samme begrundelse finder LO, at der tillige bør være mulighed for regionalt at udstikke mål og resultatkrav og dermed at træffe beslutninger om dimensionering og prioritering af beskæftigelsesindsatsen. En regional styring er således med til at sikre arbejdsstyrkens geografiske og faglige mobilitet samt en effektiv overvågning af arbejdsmarkedet.

Endelig bemærker LO, at den statslige styring først og fremmest sker via fokus på resultater og effekter, idet der er mulighed for at reagere, hvis disse udebliver eller er mangelfulde. En sådan styring er imidlertid alene bagudrettet, hvilket åbenlyst er utilstrækkeligt, jf. ovenfor om dimensionering og prioritering. Desuden bliver reaktionstiden meget lang, indsatsen udynamisk og for lidt kvalitetsorienteret.

Forligsparterne mener, at arbejdsmarkedets parter med den nye struktur får direkte indflydelse på hele beskæftigelsesindsatsen.

LO finder ikke belæg i lovforslaget for at konstatere, at parterne får en udvidet og direkte indflydelse på hele beskæftigelsesindsatsen – snarere tværtimod. Det følger således af forslaget §§ 38, 42 og 49, at parterne alene får en rådgivnings- og overvågningsfunktion. I forhold til de forsikrede ledige erstattes det nuværende regionale arbejds-

markedsråd således af et regionalt beskæftigelsesråd og et lokalt beskæftigelsesråd, der netop ikke kan dimensionere og prioritere indsatsen.

Ekspertisen fra arbejdsmarkedets parter vil dermed ikke blive brugt på trods af, at erfaringen viser, at et konstruktivt og gensidigt *forpligtende* samarbejde i de regionale arbejdsmarkedsråd har en afsmittende effekt ude på de enkelte virksomheder.

I den hidtidige beskæftigelsespolitik har der således været fokus på, at der sker en systematisk inddragelse af parterne på tre afgørende felter:

- i hele regelarbejdet,
- i overvågningen af indsatsen regionalt og på landsplan og endelig
- i den regionale dimensionering og prioritering af indsatsen.

Det danske arbejdsmarked har indtil dags dato været kendetegnet ved stor smidighed og tilpasningsevne, hvilket ikke mindst kan tilskrives beskæftigelsespolitikken. Det bemærkes i den forbindelse, at den danske arbejdsmarkedsmodel af bl.a. EU er blevet fremhævet som en model, andre lande kan lære af.

Der bør derfor også fremover på regionalt niveau være et partssystem, som med reel *kompetence* er med til at sikre en optimal indsats, både i forhold til arbejdsmarkedsparate og ikke-arbejdsmarkedsparate ledige.

C. LO's øvrige generelle bemærkninger

Lovforslaget giver i øvrigt anledning til følgende generelle bemærkninger:

For det første beskrives flere forhold i lovforslaget som nye tiltag, selvom dette ikke er tilfældet, f.eks. formidling på tværs af kommune- og regionsgrænser, de lediges valg af hvilket jobcenter, de vil tilmeldes, samt kontakt hver tredje måned.

For det andet hævdes det i bemærkningerne, at det nye beskæftigelsessystem har taget det bedste fra Arbejdsformidlingen og det bedste fra kommunerne, uden at dette i øvrigt er nærmere forklaret. LO mener, at der tværtimod vil være risiko for, at den øgede fokus på styring via resultater og effekter vil fjerne fokus fra kvalitet og faglighed i beskæftigelsesindsatsen, f.eks. kvalitetskrav til jobplaner. Det bemærkes endvidere, at med den foreslåede ansvarsfordeling er der tilsyneladende ingen, der har opgaven med metodeudvikling og udvikling af kvalitetskrav. Det vil derfor være vilkårligt, om opgaven varetages med den konsekvens, at kvaliteten og fagligheden risikerer at gå tabt. Dette er uacceptabelt.

Det er i den forbindelse uklart, hvor den koordinering af metode- og redskabsudvikling, der i dag udføres af AF, på det regionale niveau, skal placeres i det nye system. De enkelte jobcentre får metodefrihed, men der er ikke i forslaget lagt op til en overordnet koordinering af denne side af indsatsen, herunder hvordan selve fusionen af redskaber og metoder i de to systemer – AF og kommunerne – skal foregå. Det handler om mere end fælles redskaber iflg. loven. Der er derfor risiko for, at de redskaber og metoder, der gennem årene er udviklet og implementeret i AF-systemet, vil blive undermineret i forbindelse med sammenlægningen i jobcentrene, med faldende kvalitet og faglighed i indsatsen til følge.

For det tredje er det ingen steder forklaret, hvordan beskæftigelsesindsatsen skal tilrettelægges, hvis to kommuner indgår forpligtende samarbejdsaftale, f.eks. i forhold til budget, beskæftigelsesplan og det lokale beskæftigelsesråd (LBR). LO skal understrege betydningen af, at det forpligtende samarbejde, som mindre kommuner skal indgå med en anden kommune på beskæftigelsesområdet, bliver indgået med en kommune, der er stor nok til selv at løse beskæftigelsesopgaven og at den samlede opgave placeres i et fælles jobcenter. LO skal endvidere opfordre Beskæftigelsesministeren til at inddrage Beskæftigelsesrådet i fastlæggelsen af de kriterier, der vil blive lagt til grund ved udpegningen af, i hvilke kommuner, der skal ligge hhv. A, B eller C-jobcentre.

For det fjerde fremgår det flere steder af lovforslaget, at et råd skal "inddrages", uden at det er nærmere forklaret, hvad dette indebærer - om der f.eks. alene er tale om en høringsret.

For det femte anvendes ordet "staten", uanset om der er tale om det centrale, det regionale eller det lokale niveau, hvilket gør lovteksten upræcis og til tider meningsforstyrrende. F.eks. er det fastsat, at "staten" overvåger "statens" beskæftigelsesindsats, jf. § 5, stk. 1.

For det sjette bliver A-kassernes mulighed for at samarbejde med "staten" om de forsikrede ledige vanskeligere og mere tidskrævende. Mængden af jobcentre betyder, at A-kasserne skal have kontakt med og forholde sig til langt flere samarbejdspartnere end i det nuværende system. Dertil kommer risikoen for, at kvaliteten i arbejdet i forhold til de forsikrede ledige falder, bl.a. fordi A-centrenes ekspertise i forhold til forsikrede ledige vil være mangelfuld, og at lediges beskæftigelsespotentiale i forbindelse med visitationen, derfor matches til en forkert kategori. Det er uklart, hvad der skal ske, hvis der er konflikt mellem vurderingen i et A- og B-center. LO vender sig imod denne øgede bureaukratisering. LO skal i øvrigt henvise til høringsvaret fra AK-Samvirke.

For det syvende skal hvert jobcenter årligt udarbejde en beskæftigelsesplan for indsatsen i centret (både for den samlede indsats som for den kommunale og statslige indsats hver for sig), men den nærmere procedure, herunder hvem der hhv. administrativt og politisk godkender den statslige del, samt hvordan de to delplaner kombineres, er uklart i lovforslaget. Det svage styringsgrundlag, herunder den uklare prioritering og dimensionering, vil forventeligt føre til vilkårlighed, diffusitet og forskellighed i tilbuddene til de ledige. Det gælder især for ledige, der går fra A- til B-centre, hvor prioriteringen og dimensioneringen kan være forskellig.

For det ottende ligger en særlig udfordring i at sikre overførsel af de erfaringer, som AF har gjort med at mainstreame beskæftigelsesindsatsen, dvs. med at integrere et køns- og ligestillingsperspektiv i anvendelsen af redskaber og metoder. På trods af ligestillingslovens krav om, at offentlige forvaltninger skal mainstreame såvel planlægning som implementering, har kommunerne i deres hidtidige beskæftigelsesindsats ikke integreret et sådant perspektiv.

For det niende er lovforslaget kendetegnet ved uforholdsmæssig mange bemyndigelsesbestemmelser. Dette er utilfredsstillende, idet en stor del af den endelige udmøntning af forliget herved unddrages den demokratiske proces, særligt henset til at der ikke i lovens bemærkninger er gjort fyldestgørende rede for den påtænkte udmøntning.

Som det tiende har man valgt en meget uhensigtsmæssig og uproportional håndtering af personalespørgsmålet i forbindelse med etablering af den nye struktur på beskæftigelsesområdet. Lovforslaget indeholder således ingen bemærkninger om personalets inddragelse. Lovforslaget efterlever dermed ikke den politiske tilkendegivelse, som er givet i aftalen om strukturreformen.

Det fremgår heraf, at *”der lægges vægt på, at de involverede MED-udvalg i kommuner og amter og samarbejdsudvalg i staten bliver inddraget i overensstemmelse med aftalerne herom, således at det sikres, at personalets repræsentanter har mulighed for at drøfte juridiske, økonomiske og sociale følger for ansatte, der bliver berørt af reformen. Forligspartierne opfordrer i den forbindelse parterne på det offentlige arbejdsmarked til at skabe rammer for fælles drøftelser mellem MED-udvalgene i kommuner og i amter om spørgsmål, der relaterer sig til tiden efter kommunesammenlægningerne og opgaveoverførslerne.”*

Erfaringerne fra dannelsen af Bornholms Regionskommune viser, at forestående strukturændringer skaber stor utryghed blandt personalet. Derfor er inddragelse, information og dialog vigtige forudsætninger for en vellykket omstillingsproces. At medarbejderne har kendskab til og indsigt i sin situation øger også kvaliteten af de mange ydelser, der er resultatet af den enkelte medarbejders indsats.

Det bør derfor sikres, at det af loven fremgår, at personalet bliver inddraget og får indflydelse på processen, herunder at der skabes rammer for fælles drøftelser mellem MED/SU udvalgene på tværs af det statslige og kommunale område. Der bør indarbejdes klare politiske meldinger til Arbejdsmarkedsstyrelsen og de kommunale arbejdsgivere omkring inddragelse af medarbejdere.

Det er endvidere vigtigt at sikre, at tillidsrepræsentanterne kan udføre deres arbejde bedst muligt i forbindelse med implementering af strukturreformen. Det er af såvel arbejdsgiver- som medarbejderinteresse, at tillidsrepræsentanterne kan medvirke til at løfte deres del af opgaven med at sikre en tilfredsstillende omstillingsproces.

Strukturreformen vil medføre et ekstraordinært behov for, at de faglige organisationer holder møder med tillidsrepræsentanterne vedrørende reformen. Derudover vil der være et stort behov for, at tillidsrepræsentanterne i de etablerede dialogfora, midlertidige tværgående medbestemmelsesudvalg, kontaktudvalg og lignende kan mødes.

Endelig tager lovforslaget ikke stilling til de kollektive overenskomsters status efter overflytningen af medarbejdere fra staten til kommunerne. Det er ikke tilstrækkeligt med en henvisning til virksomhedsoverdragelsesloven. Det bør af bemærkningerne til lovforslaget fremgå, at personaleorganisationerne inddrages i en forhandling om de kollektive rettigheder. Det bør derudover præciseres hvilke ansættelsesvilkår man vil tilbyde de virksomhedsoverdragne medarbejdere, når deres tidligere overenskomstfastsatte rettigheder udløber med overenskomsten, samt de medarbejdere som overføres til andet arbejde og ansættelsessted indenfor samme ansættelsesområde.

Der henvises i øvrigt til særskilt høringsvar herom.

Og endelig som det elvte er der behov for en langt stærkere koordinering af erhvervsfremme og beskæftigelsesindsatsen end der er lagt op til i det foreliggende udkast til

kommunalreform. I lovforslag om erhvervsfremme og lovforslag om ansvar og styring af den aktive beskæftigelsesindsats er erhvervsfremme og beskæftigelsesindsatsen formelt adskilt. De regionale beskæftigelsesråd tager sig af beskæftigelse og vækstfora af erhvervsfremme. Det vil imidlertid være uhensigtsmæssigt at adskille områder – hvis man, vel at mærke, reelt ønsker at udvikle fremsynede og sammenhængende erhvervsstrategier, f.eks. for at imødegå udfordringer såsom flaskehalse. Lovforslagene nævner, at vækstforaerne i forbindelse med udarbejdelsen af de regionale strategier bør inddrage de regionale beskæftigelsesråds analyser, og de regionale beskæftigelsesråd omvendt bør inddrage vækstforaernes erhvervsudviklingsstrategier i tilrettelæggelsen af den regionale beskæftigelsesindsats. Intention er god, men spørgsmålet er om det vil ske i praksis.

LO ser det som nødvendigt, at lovforslaget indeholder en formel koordinering. LO forslår derfor, at lønmodtager- og arbejdsgiversiden hver især udpeger en observatør fra de regionale beskæftigelsesråd, der skal deltage i de regionale vækstforas møder, og tilsvarende at lønmodtager-, hhv. arbejdsgiversiden udpeger en observatør fra de regionale vækstfora, der skal sidde i beskæftigelsesrådene. Beskæftigelsesperspektivet bør endvidere være en fast del af de analyser, som vækstforaerne ligger til grund for deres arbejde, for løbende at give større indsigt i og varsler om udviklingen i beskæftigelsesområdet – både for at undgå flaskehalsproblemer, understøtte nye udviklingsområder og ikke mindst identificere udsatte medarbejdergrupper. Sidstnævnte vil ikke mindst være af central betydning i udkantsområder, som i øvrigt beskrives som et meget vigtigt indsatsområde for de regionale vækstfora.

D. LO's bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 2

For at understrege det fortsatte to-delte myndighedsansvar samt statens ansvar i forhold til sikring af resultater og effekter foreslås det, at bestemmelsen affattes således:

”§ 2. Ansvar for beskæftigelsesindsatsen påhviler staten henholdsvis kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Sikring af resultater og effekter af indsatsen påhviler staten og sker i samspil med Beskæftigelsesrådet, de regionale beskæftigelsesråd og de lokale beskæftigelsesråd efter denne lovs bestemmelser.”

Den beskæftigelsesrettede del af integrationsindsatsen er en betydelig opgave, der omfatter hele den 3-årige introduktionsperiode, herunder indsatsen overfor familiesammenførte, der ikke modtager introduktionsydelse.

For at tydeliggøre dette bør den kommunale beskæftigelsesindsats også omfatte integrationsindsatsen for flygtninge og indvandrere i den 3-årige introduktionsperiode. I lovforslagets bemærkninger bør det tydeliggøres, at den kommunale beskæftigelsesindsats også omfatter integrationsindsatsen for flygtninge og indvandrere omfattet af den 3-årige introduktionsperiode.

Beskæftigelsesministeren har ifølge lovforslaget en forpligtelse til at koordinere relevante tiltag med integrationsministeren. Det bør fremgå, at integrationsministeren har en forpligtelse til at koordinere relevante tiltag med beskæftigelsesministeren.

Endvidere bør resultaterne af indsatsen på integrationsområdet også være en del af det samlede datagrundlag og dermed indgå i den regionale analyserapport, den lokale plan for beskæftigelsesindsatsen, forvaltningsrevisionen, jobindsats.dk og den nye arbejdsmarkedsportal. Alle relevante data bør inddrages, herunder også resultater af kompetenceafklaring, sygefravær og fravær fra danskundervisningen mv.

Til § 4

Beskæftigelsesministeren bemyndiges i denne bestemmelse til at fastsætte regler om gennemførelse af forsøgs- og udviklingsinitiativer. Formuleringen er ganske bred og relativt upræcis.

Der kan derfor være en risiko for, at bestemmelsen vil kunne ”misbruges” af Beskæftigelsesministeren til udenom Folketinget og arbejdsmarkedets parter at gennemføre relativt omfattende arbejdsmarkedspolitiske initiativer forklædt som forsøg og udvikling.

Til § 5

Det bør fremgå af bestemmelsen, at overvågning og opfølgning tillige sker med henblik på at sikre opfyldelse af lovgivningens krav. Ifølge forslagets § 12 kan staten jo gribe ind, hvis dette krav ikke overholdes.

I stk. 2 bør det fremgå, at staten har ”ansvaret” for beskæftigelsesindsatsen, jf. samme formulering i forslagets § 14, for så vidt angår kommunen.

Til § 6

Det forudsættes, at Beskæftigelsesministeren dermed tillige er ansvarlig for overholdelse af lovgivningen, for så vidt angår den statslige beskæftigelsesindsats.

Til §§ 7-8

Den nuværende beføjelse for det regionale arbejdsmarkedsråd til at godkende organiseringen af Arbejdsformidlingen i regionen, afløses tilsyneladende af en bemyndigelse for Beskæftigelsesministeren til at oprette særlige enheder samt fastsætte nærmere regler. Det foreslås, at der i § 8 indføres: ”efter indstilling fra Beskæftigelsesrådet”.

Driften af statens indsats i jobcentre skal styres af Arbejdsmarkedsstyrelsen. Styrelsen kan således, som noget nyt, oprette et antal enheder, som ”overordnet skal lede indsatsen i jobcentre inden for et område”. Enhederne skal dække geografiske områder, og der skal ansættes beskæftigelseschefer til at varetage funktionen.

Det er imidlertid uklart, hvordan de geografiske enheder med beskæftigelseschefer forholder sig til de statslige beskæftigelsesregioner, og hvordan instruktionsbeføjelserne er fra Arbejdsmarkedsstyrelsen til beskæftigelsescheferne henholdsvis regionsdirektøren, herunder i forhold til overholdelse af lovgivningen.

Konstruktionen virker uhensigtsmæssig. For at sikre en sammenhæng mellem den lokale statslige indsats og den regionale overvågning og analyse af arbejdsmarkedet bør driften af den statslige indsats i stedet ligge i de 4 regionale beskæftigelsesregioner.

Til § 9

Beskæftigelsesregionen har tilsyneladende de samme opgaver som det regionale beskæftigelsesråd (RBR) jf. forslaget § 44. Det er uklart, om beskæftigelsesregionen alene har opgaverne som sekretariat for RBR, eller om det er en selvstændig administrativ opgave.

Det bør af bestemmelsen fremgå, at overvågning og dokumentation tillige sker med henblik på at sikre opfyldelse af lovgivningens krav. Ifølge forslaget § 12 kan staten jo gribe ind, hvis dette krav ikke overholdes.

Det bør ligeledes fremgå, at regionsdirektøren efter inddragelse af det regionale beskæftigelsesråd og efter beskæftigelsesministerens godkendelse kan beslutte, at de ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen i jobcentret skal stille viden om virksomhedernes behov for arbejdskraft og de lediges kvalifikationer og behov til rådighed for overvågningsindsatsen.

Det er uklart, hvilke handlemuligheder Beskæftigelsesministeren har, hvis regionsdirektøren underretter om ulovligheder (bem. s. 54). Hvis ministeren har kompetence til at ændre et råds beslutning, bør dette fremgå af lovtæksten, jf. call-in bestemmelsen i § 62, stk. 4, i den tidligere gældende lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, lov nr. 434 af 30. juni 1993.

Det bemærkes i øvrigt, at formuleringen ”resultatproblemer” i forslaget § 2 forekommer noget populistisk i relation til en lovtækt.

Til § 10

De statslige rammeudbud kan tilsyneladende være såvel regionale som landsdækkende (bem. s. 32), hvilket må indebære, at én region kan forpligte de øvrige regioner. Det er uklart, om det ved landsdækkende udbud alene er regionens ” eget ” RBR, der skal indtages.

Det forudsættes, at bestemmelsen skal forstås således, at initiativ til gennemførelse af statslige rammeudbud kan komme fra såvel regionsdirektøren som RBR, jf. forslaget § 46.

Det forekommer uhensigtsmæssigt og ubegrundet, at Beskæftigelsesministeren kan blokere for et rammeudbud. Det fremgår ikke af bemærkningerne til loven, hvilket hensyn der herved tilgodeses.

Bestemmelsen er i øvrigt noget indforstået, idet andre aktører endnu ikke er introduceret i loven – der bør i det mindste være en henvisning til forslaget kapitel 4.

Det er uklart, om en ansøgning om fritagelse for at anvende andre aktører, der er omfattet af rammeudbudet, jf. stk. 4, kan indgives af såvel jobcentret i fællesskab som af hver myndighed for sig.

Det forekommer endvidere uklart, hvilke målgrupper, der vil have særlige problemer i forhold til arbejdsmarkedet. Tænkes der på somaliske flygtninge eller på ledige havbiologer. I princippet vil der kunne argumenteres for, at et utal af grupper vil have særlige problemer på arbejdsmarkedet.

Til § 11

Det er uklart, om der med ”inddragelse” af RBR alene er tale om en høringsret, jf. de generelle bemærkninger.

Der forekommer uklart, hvordan begrebet ” stille specialistviden til rådighed” skal fortolkes.

Til § 12

Det er uklart, hvem ”de ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen i jobcentret” er - er det den politiske eller administrative ledelse af jobcentret?

Det er endvidere uklart, hvad der menes med ”sammenlignelige” jobcentre – foretages der en sammenligning af det lokale arbejdsmarked, af målgrupperne eller andet?

Bestemmelsen giver tilsyneladende ikke hjemmel til at gribe ind, hvis jobcentret ikke lever op til de regionale mål og resultatkrav, jf. forslaget § 44, hvilket forekommer noget ulogisk.

Det forudsættes, at bestemmelsen skal forstås således, at initiativ til at gribe ind kan komme fra såvel regionsdirektøren som RBR, jf. forslaget § 45. Det bemærkes i øvrigt, at hvis RBR alene har en høringsret, vil det være vanskeligt at leve op til kravet om at ”sikre” resultater og effekter af beskæftigelsesindsatsen, jf. også bemærkningerne nedenfor til forslaget § 42.

Det er endeligt uklart, hvilke forhold der gælder, hvis jobcentret allerede benytter en anden aktør, der er omfattet af det statslige rammeudbud. Det bemærkes i den forbindelse, at det er vanskeligt at se, hvordan en anden aktør, der ikke kan udføre myndighedsopgaver, skal kunne rette op på ikke-opfyldelse af den lediges rettigheder og pligter – en opgave der er forbundet med myndighedsansvar.

Det fremgår, at de ansvarlige i jobcentret har pligt til at følge et pålæg, men det fremgår ikke, hvordan der sanktioneres, hvis pålægget ikke efterkommes.

Det bemærkes i øvrigt, at fokus i bemærkningerne lader til at være på resultater og effekter og ikke så meget på overholdelse af lovgivningens krav.

Til § 13

Den nævnte mulighed for konsulentbistand fremgår ikke af aftalen. Det bør nærmere beskrives, hvilken type af konsulentbistand, der refereres til, samt betingelserne for anvendelsen.

Til § 14

Det er generelt uklart efter lovforslagets § 14 og 15, hvilke kommunale opgaver, der skal varetages i hhv. socialforvaltningen og jobcentret.

Det bør i bestemmelsen nævnes, at kommunens beskæftigelsesindsats varetages i et jobcenter, jf. formuleringen af forslaget § 6, for så vidt angår staten.

Det fastsættes, at kommunalbestyrelsen skal drage omsorg for, at en særskilt del af kommunens forvaltning alene udfører den kommunale beskæftigelsesindsats.

Det er i den forbindelse helt afgørende, at der bliver en klar adskillelse af den jobrettede indsats i jobcentret på den ene side og udmåling af forsørgerydelser på den anden side. Det er endvidere afgørende, at der i den kommunale organisering bliver et entydigt ledelsesansvar for de kommunale opgaver i jobcentret, og at den samme leder ikke samtidig har ansvaret for den del af den kommunale administration, der står for udmåling af forsørgerydelser.

Ordlyden i den politiske aftale fra juni 2004, hvor det i afsnittet om fælles jobcentre i hele landet slås fast, ”Den kommunale del af jobcentret organiseres som en selvstændig forvaltning”, bør derfor tydeligt fremgå af lovgivningen..

Til § 15

Evt. kan der i stk. 1, nr. 1, indsættes en henvisning til § 3, stk. 5, 2. pkt. i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

I bemærkningerne, side 59, nævnes, at beskæftigelsesrettede opgaver efter lov om aktiv socialpolitik bl.a. er udarbejdelse af CV samt udarbejdelse af jobplan og beslutning om løntilskud til revaliderende. Dette er ikke korrekt, idet disse opgaver fremgår af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

I stk. 2 bemyndiges Beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler for, hvilke beskæftigelsesrettede opgaver, der er omfattet af den kommunale beskæftigelsesindsats. Det er bekymrende, at Beskæftigelsesministeren uden ændring af loven kan fastsætte regler herom.

Nedenstående er eksempler på, hvor uklare skillelinierne er for, hvor de enkelte kommunale opgaver ligger - i jobcentret eller i socialforvaltningen. En uklarhed som på ingen måde er til gavn for borgeren.

Hvor ligger kompetencen til at bevilge kontanthjælp, starthjælp, revalideringsydelse, sygedagpenge m.m.? I bemærkningerne til lovforslaget ser det ud til, at kompetencen ligger i socialforvaltningens regi. Men i lovforslagets § 14 fremgår det, at kun enkeltudgifter efter aktivloven og integrationsloven er undtaget.

Hvem har kompetence til at bevilge ydelser under virksomhedspraktik og løntilskudsordninger? Nogle revalideringsforløb begynder med en kortere virksomhedspraktik på kontanthjælp/sygedagpenge og efterfølges af en længere periode i løntilskudsjob med overenskomstmæssig aflønning. Dette skift i økonomisk ydelse er afgørende for borgeren, men i følge bemærkningerne til lovforslaget, skal ydelsen ændres af en sagsbehandler i socialforvaltningen. Dette kræver tæt samarbejde mellem jobcenter og sagsbehandler i socialforvaltningen.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at vurderingen af, om borgeren skal visiteres til fleksjob eller revalidering, ligger i jobcentret, men jobcentret kan ikke træffe afgørelse om førtidspension. Dette er imod intentionerne med udarbejdelse af ressour-

ceprofil, der skal vise vejen for, hvilken arbejdsevne borgeren har, og hvilken beslutning, der skal træffes, når arbejdsevnen er fastslået. Det vil således være imod denne intention, hvis udarbejdelse af den endelige konklusion i en ressourceprofil ikke kan færdiggøres i jobcentret, men færdiggøres af en anden sagsbehandler i socialforvaltningen. Samarbejde mellem de to grene af forvaltningen bliver meget afgørende i denne type sager.

Det fremgår desuden af bemærkningerne til lovforslaget, at jobcentret har kompetence til at vurdere forlængelse af sygedagpengeudbetaling. Men da det ser ud til, at det er socialforvaltningen, der træffer afgørelse, om borgeren er fuldt uarbejdsdygtig, er der således igen de to forvaltninger, der skal samarbejde om den endelige afgørelse. Hvor ligger den sagkyndige lægeekspertise i form af lægekonsulenter - i jobcentret eller i socialforvaltningen?

Der er således mange uafklarede emner, hvor der mangler skillelinier for, hvor opgaven ligger. Disse bør præciseres i lovteksten, ligesom behovet for tæt samarbejde mellem de to kommunale forvaltninger bør understreges i bemærkningerne.

Til § 16

Stk. 1 forekommer overflødig. Kommunen har vel ansvaret for at tilvejebringe alle tilbud til *alle* kommunale målgrupper – og ikke kun til revalidender – ligesom staten har ansvaret for at tilvejebringe tilbud til forsikrede ledige og nyuddannede handicappede.

Af bemærkningerne side 60 fremgår, at beskæftigelsesregionerne i en overgangsperiode foretager en særlig overvågning af udviklingen af den specialiserede revalideringsindsats – dette fremgår ikke af selve loven.

Til kapitel 3

Det er uklart, hvordan ledelsen af jobcentre bliver organiseret – bliver der f.eks. såvel en statslig som en kommunal leder i hvert jobcenter, eller bliver den statslige ledelse alene varetaget af beskæftigelsescheferne, jf. bemærkningerne til forslaget § 8.

Til § 17

Af hensyn til signalværdien bør jobcentre oprettes af kommunen og staten i *fællesskab*.

Det er uklart, om det alene er kommunen, der beslutter, om – og i givet fald hvor – der skal oprettes flere afdelinger, jf. bemærkningerne, side 60. Tilsyneladende forventes etablering af jobcentre alene at medføre engangsudgifter til flytning for *kommunerne*, hvorfor det forudsættes, at jobcentre placeres i de hidtidige AF-kontorer, jf. også de økonomiske bemærkninger på side 48.

Det fremgår af lovforslaget, at det er kommunalbestyrelsen, der opretter et jobcenter i kommunen. Hvis dette betyder, at det dermed er kommunalbestyrelsen, der fastsætter det generelle serviceniveauet i jobcentret som f.eks. den fysiske placering, åbningstider mv., herunder om der inden for kommunen skal oprettes flere enheder af jobcentret på forskellige adresser, er det afgørende, at niveauet for betjening i jobcentret fastsættes sammen med brugerne, hvorfor det foreslås, at organiseringen i jobcentret sker efter ind-

dragelse af det lokale beskæftigelsesråd. Det bør ligeledes tilføjes, at Beskæftigelsesrådet inddrages i de regler, som beskæftigelsesministeren fastsætter for organiseringen.

Det er endvidere uklart, hvad det indebærer, at der skal være fokus på rådighed. For de forsikrede ledige varetages rådighedsvurderingen jo fortsat af arbejdsløshedskasserne, hvilket der bør tages højde for i § 17, stk. 2.

Til § 18

Det fremgår af de almindelige bemærkninger, at det kan aftales mellem staten og kommunen, at jobcenter A også varetager enkelte af de opgaver, der ellers varetages i et jobcenter B. Det fremgår imidlertid ikke, om "staten" i denne sammenhæng er den statslige del af jobcentret eller f.eks. Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Det bemærkes i øvrigt, at der ikke ses at være taget stilling til, om A-centret tillige varetager indsatsen efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

De generelle serviceopgaver, der nævnes i stk. 2, har forskellige målgrupper. F.eks. registrerer staten alle arbejdssøgende, men varetager alene det individuelle kontaktføreløb for forsikrede ledige. Der bør derfor som minimum indsættes en henvisning til de relevante bestemmelser i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, f.eks. §§ 9 og 10 til nr. 1, og § 11 til nr. 2.

Det er uklart, om ordinær formidling, jf. § 5, stk. 2, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er indeholdt i de nævnte opgaver, hvilket den naturligvis bør være, idet der skal kunne ske formidling fra første ledighedsdag. Dette fremgår i øvrigt også af selve forligsteksten.

Det er uklart, hvad "medmindre" indebærer i nr. 4 – at det individuelle kontaktføreløb kan varetages af A-centret i *mere* end 6 måneder, eller at det individuelle kontaktføreløb kan overgå til B-centret tidligere. Det foreslås, at bestemmelsen affattes således:

"4) Det individuelle kontaktføreløb i op til de første 6 måneder, medmindre der er behov for en særlig indsats tidligere."

Det er ligeledes uklart, om der fra A-centret kan ske visitation til en anden aktør, for så vidt angår udarbejdelse af jobplan, hvis den anden aktør skal varetage indsatsen for den ledige i en længere periode – eller er det alene B-centret, der kan overlade denne opgave til en anden aktør.

Endvidere er det uklart, hvad der ligger i nr. 7. I bemærkningerne, side 61, nævnes job-søgning og visitation til anden aktør. Disse opgaver skal imidlertid ifølge lov om en aktiv beskæftigelsesindsats *ikke* fremgå af en jobplan.

Det er videre uklart, hvem der vurderer, hvilket B-center en forsikret ledig fra et A-center skal henvises til.

Endelig er det uklart, hvem der vurderer, om der er behov for en særlig indsats, jf. stk. 4, og hvordan denne vurdering forholder sig til den tilsvarende vurdering efter forslaget § 10. Det bemærkes i øvrigt, at formuleringen "behov for en særlig indsats" er uhensigtsmæssig, da den tillige må dække over, at den ledige har ret og pligt til tilbud. Det er i

den forbindelse tillige uklart, hvor længe de forsikrede ledige, der er henvist til B-centret, skal forblive der.

Det foreslås, at ordene ”som minimum” fjernes fra bestemmelsen i § 18 stk. 2, således at det fremgår, at ” Staten varetager de generelle serviceopgaver efter § 5, stk. 5, i jobcentret”.

Til § 19

Det foreslås, at det i bestemmelsen indføres: ”efter indstilling fra Beskæftigelsesrådet”.

Det fremgår ikke, hvad de særlige opgaver efter forslaget § 5, stk. 2, består af – dette bør præciseres.

Når de forsikrede ledige er henvist til jobcentret, jf. forslaget § 18, stk. 4, varetager jobcentret vel ikke alene de særlige opgaver, men tillige de almindelige serviceopgaver for den ledige, jf. 2. pkt.

Det bør i § 19 tilføjes et ” i op til 40 jobcentre”,., således at bestemmelse lyder ”Staten varetager i op til 40 af disse jobcentre endvidere særlige opgaver for personer, der henvises fra jobcentre i andre kommuner.”

Til § 20

Med denne bestemmelse svækkes det to-delte myndighedsansvar, idet det bliver uklart, hvem der har instruktionsbeføjelsen og dermed ansvaret. Hvis f.eks. en kommunal leder har instruktionsbeføjelsen for et team med medarbejdere fra såvel stat som kommune, jf. bemærkningerne side 62, er det uklart, hvortil en ledig kan klage over sagsbehandlingen tilrettelæggelse eller medarbejderens optræden, og hvem der i givet fald kan sanktionere over for medarbejderen, jf. bemærkningerne til nr. 23-26 i forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Konstruktionen indebærer endvidere, at den statslige bevilling til driften, jf. forslaget § 76, stk. 1, nr. 1, kan anvendes til drift af den kommunale indsats, idet en statslig medarbejder kan varetage opgaver for den kommunale del af jobcentret. Det er uklart, om der er finansiel hjemmel hertil, ligesom det ikke fremgår, hvordan det sikres, at kommunerne ikke fristes til at ”overvælde” opgaver på det statslige system.

Det bemærkes i den forbindelse, at det må være en forudsætning for at kunne varetage de samlede opgaver i jobcentret, at såvel de statslige, som de kommunale medarbejdere sikres efteruddannelse.

Det bemærkes i øvrigt, at man i forbindelse med samarbejdsforsøg mellem Arbejdsformidlingen og kommunerne har vurderet, at der *ikke* er behov for at iværksætte forsøg med overdragelse af myndighedsopgaver. Det kan derfor undre, at man har vurderet anderledes i forhold til det nye beskæftigelsessystem.

Til § 21

Det er uklart, hvorfor alene KL nævnes. Det følger af såvel den gældende lov, om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, som af dette lovforslag, at Beskæftigelsesrådet (BER) inkl. KL skal afgive indstilling om love og anden regelfast-

sættelse. Hvis der med bestemmelsen gives KL en særlig forhandlingsret, bør denne ret tillige tildeles de øvrige parter.

Af bemærkningerne side 63 fremgår, at der vil blive fastsat regler om *krav* til samarbejdet. Dette harmonerer ikke med forslaget § 20 og bemærkningerne hertil, hvoraf det fremgår at forskellige samarbejdsformer *kan* aftales. Kravene til samarbejde vil kunne indebære en yderligere udvanding af det to-delte myndighedsansvar.

Til § 22

Der er tilsyneladende ikke reelt tale om et forsøg, idet der ikke er fastsat en på forhånd afgrænset periode, hvori bemyndigelsen til kommunen skal afprøves. I så fald er bestemmelsen ikke i overensstemmelse med forliget, hvorefter der i kontrakten mellem staten og kommunen bl.a. skal aftales kontraktperiodens længde.

Det bør af lovbestemmelsen fremgå, at delegationsmuligheden begrænses til ”op til 10”, således at lovbestemmelsen er i fuld overensstemmelse med den politiske aftale og bemærkningerne til lovforslaget.

Det foreslås endvidere, at der tilføjes ”...efter indstilling fra beskæftigelsesrådet”, og at der i bestemmelsen fastsættes en periode, hvori delegationen til kommunen afprøves. Det vil være relevant at fastsætte perioden til det tidspunkt, hvor det af den politiske aftale fremgår, at reformen evalueres, dvs. frem til 2010.

Det bør endvidere fremgå, at Beskæftigelsesministeren efter indstilling fra beskæftigelsesrådet kan bemyndige kommunalbestyrelsen til at varetage udøvelsen af statens beskæftigelsesindsats i op til 10 jobcentre frem til 31. december 2010.

Det bør af bemærkningerne til loven fremgå, efter hvilke kriterier C-centrene udvælges. Det foreslås endvidere, at der i bestemmelsens stk. 1 indføres: ”efter indstilling fra Beskæftigelsesrådet”.

Det er uklart, om bemyndigelsen alene kan ske i forhold til et B-center. I givet fald bør dette tydeliggøres i lovtæksten. Det bemærkes i øvrigt, at det forudsættes, at C-centrene ikke får henvist forsikrede ledige fra A-centre, idet myndighedsansvaret over for de ledige ellers bliver uklart. Endvidere bliver afgrænsningen af forsøget flydende, hvorved bl.a. en evaluering vanskeliggøres.

Det er i øvrigt uklart, hvem der indgår kontrakt med kommunen og følger op på indsatsen – i bemærkningerne side 63 nævnes blot ”staten”. Hvem underretter f.eks. ministeren om, at bemyndigelsen bør trækkes tilbage, jf. stk. 3.

Af bemærkningerne fremgår, at kommunen hermed varetager indsatsen for såvel kommunale målgrupper som forsikrede ledige. Kommunen vil tillige skulle varetage indsatsen for arbejds- og uddannelsessøgende og for handicappede. Det bemærkes i øvrigt, at der i bemærkningerne anvendes begrebet ”delegation”, mens der i lovtæksten anvendes begrebet ”bemyndigelse”.

Endelig er det uklart, hvordan kommunens varetagelse af den statslige indsats skal finansieres, herunder om der bliver indbygget økonomiske incitamentter for kommunen til at prioritere indsatsen for de forsikrede ledige, jf. også forligsteksten. Hvordan sikres det således, at de kommunalt styrede jobcentre ikke laver positiv særbehandling af

kontanthjælpsmodtagere i forbindelse med jobformidlingen for at reducere kommunens udgifter til kontanthjælp m.v.

Til §§ 23, 24, 25 og 26

Se vedlagte særskilte bilag om de generelle ansættelsesmæssige vilkår og personalepolitiske konsekvenser i forbindelse med strukturreformen.

Til §§ 27 og 28

Formuleringerne ”statens budgetarbejde” og ”den statslige planlægning og budgettering” er upræcis, jf. de generelle bemærkninger ovenfor. Det forudsættes dog, at der er tale om den statslige del af jobcentret.

De ansvarlige for jobcentret, som i § 2 anføres som staten og kommunalbestyrelsen, skal udarbejde en plan for indsatsen. Planen skal både omfatte den samlede fælles indsats samt indsatsen for stat og kommune hver især.

Sammen med bemærkningerne fra det lokale beskæftigelsesråd skal denne plan indgå i statens og kommunalbestyrelsens budgetarbejde for beskæftigelsesindsatsen det kommende år.

For at sikre sammenhæng mellem de lokale og de regionale mål foreslås det, at beskæftigelsesplanen udarbejdes inden for rammerne af de regionalt fastsatte mål. Som konstruktionen er nu, tillægges det regionale niveau kun en bagudrettet rolle.

Det er i øvrigt uklart, hvordan uenigheder omkring den fælles indsats for stat og kommune afgøres.

Til kapitel 4

Det er uklart, om det er tilsigtet, at der ikke anvendes en entydig henvisning til lovgivningen. I nogle bestemmelser henvises der således alene til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, f.eks. i § 30, i andre bestemmelser henvises der tillige til lov om aktiv socialpolitik og lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, f.eks. § 32.

Til § 30

Med organisering af beskæftigelsesindsatsen i geografisk mindre områder er det vanskeligt at se, hvordan man vil kunne fastholde kompetencestrategien i forhold til inddragelse af andre aktører, som netop er begrundelsen for at inddrage andre aktører. Man kan således forestilles sig situationer, hvor der ikke vil være personer nok – ud fra kompetencestrategien – til at fylde et hold op.

Det forudsættes i øvrigt, at formuleringen ”staten” henviser til den statslige del af jobcentret.

Til § 32

Det er uklart, hvilke regler der i bemærkningerne side 67 tænkes på, der kan ”understøtte de enkelte jobcentres tilvejebringelse af aktive tilbud” – tænkes der på andre aktørers gennemførelse af tilbud.

Til § 33

Fastsættelse af måltal indebærer en risiko for, at andre aktører ikke alene anvendes i situationer, hvor der er behov for en specialiseret indsats, men tillige med henblik på at opfylde det fastsatte måltal.

Til § 34

Hvordan sikres fastlæggelsen af enhedsomkostningerne dette, når statsligt ansatte og kommunalt ansatte udfører samme opgaver i det samme center?

Til § 36

Der ses ikke at være nogen saglig begrundelse for, at en anden aktør skal have oplysninger om den lediges ”modtagne ydelser”.

Til § 37

Bestemmelsen skal vel tillige omhandle *kommunens* overdragelse af opgaver til andre aktører.

Det er uklart, hvorfor indholdet af stk. 2 ikke er omfattet af stk. 1, der generelt henviser til forvaltningsloven. Bemærkningerne til stk. 2 side 69 er ikke umiddelbart forståelige.

Til § 40

Det er uklart, hvorvidt de mål og resultatkrav, som BER skal rådgive og afgive indstilling om til Beskæftigelsesministeren i henhold til § 40, stk. 1, nr. 3, sammenholdt med forslagets § 44, stk. 2, svarer til de mål og resultatkrav, som BER i henhold til gældende lovs § 31, stk. 1, nr. 2 skal rådgive og afgive indstilling om.

Det fremgår således af bemærkningerne side 34, at BER ikke længere skal rådgive om Beskæftigelsesministerens udmeldinger af bevillinger, mål og resultatkrav for driften af den statslige indsats. Omvendt fremgår det af bemærkningerne side 40-41, at ministeren efter indstilling fra BER indgår en kontrakt med RBR om den statslige beskæftigelsesregions mål og resultatkrav, og at der i kontrakten endvidere indgår Ministerens udmeldte mål for de kommende års indsats i regionen.

Det er endvidere uklart, hvad der skal forstås ved ”Opfølgning på beskæftigelsesindsatsen”, jf. § 40, stk. 1, nr. 4. Opgaven er således hverken beskrevet i de almindelige bemærkninger eller i bemærkningerne til selve bestemmelsen.

Det bør fremgå, at opfølgningsopgaven består i at forholde sig til det dokumentationsmateriale, som beskæftigelsesregionerne tilvejebringer som dokumentation for indsatsen, herunder den dokumentation, som bør tilvejebringes om opfyldelse af krav i lovgivningen.

Derudover mangler det, som i aftalebilag nr. 5 omtales som en opgave - nemlig ”om rammeudbud for særlige målgrupper og rammerne for flaskehalsindsatsen”. Det foreslås, at denne opgave indsættes i bestemmelsen som nr. 6.

Til § 41

Ifølge bemærkningerne, side 69, svarer bestemmelsen til den gældende lovs § 32, stk. 2.

Det fremgår imidlertid af bemærkningerne, at puljen vil kunne anvendes i *både* den statslige *og* den kommunale beskæftigelsesindsats. Anvendelsesområdet for bestemmelsen er således udvidet i forhold til den gældende lov, hvorefter puljen alene kan anvendes i den statslige Arbejdsformidlings beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i øvrigt, at bestemmelsen flyttes til kapitel 13 om finansiering af opgaver. Det bemærkes i den forbindelse, at den centrale pulje ikke omtales i bemærkningerne til forslagets § 76 om fordeling af den statslige bevilling.

Til § 42

Det fremgår af bestemmelsen, at RBR skal *sikre* resultater og effekter af beskæftigelsesindsatsen.

Det er imidlertid uklart, hvordan RBR skal kunne sikre dette, henset til at RBR alene har en indstillingsret, jf. forslagets § 45, og § 12, samt en *tilsyneladende* høringsret, jf. § 12, stk. 3.

Til § 44

Ifølge bestemmelsen har RBR tilsyneladende samme overvågningsfunktion i forhold til den statslige og kommunale beskæftigelsesindsats i jobcentre som beskæftigelsesregionen, jf. forslagets § 9, stk. 2.

Det er uklart, om der er tale om samme opgave - og i så fald hvordan relationen er mellem RBR og beskæftigelsesregionen - eller om RBR har en selvstændig kompetence.

For at sikre sammenhæng mellem de lokale og regionale mål foreslås det, at RBR tillige tildeles en opgave med – på baggrund af analyser om behovene på det regionale arbejdsmarked – at koordinere indsatsen ved at fastsætte regionale mål. Derved sikres, at den regionale indsats ikke alene er bagudrettet, jf. også bemærkningerne til §§ 27 og 28.

I forhold til den gældende lovs bestemmelser om de regionale arbejdsmarkedsråds opgaver fremgår det, at arbejdsmarkedsrådet ud over at koordinere uddannelses- og erhvervsvejledningen også koordinerer det virksomhedsopsøgende arbejde.

Denne opgave er ikke videreført til de nye regionale beskæftigelsesråd. Der er imidlertid et klart behov for, at de regionale beskæftigelsesråd fortsat kan spille en rolle og tage koordinerende initiativer, således at der kan sikres et samspil dels mellem de enkelte jobcentres virksomhedsopsøgende aktiviteter, dels mellem de lokale beskæftigelsesråds planer for initiativer til at styrke den virksomhedsrettede indsats.

Den nuværende lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats indeholder en bestemmelse om, at de regionale arbejdsmarkedsråd får, for en nærmere fastsat mindre del af bevillingen til beskæftigelsesindsatsen, mulighed for at iværksætte særlige initiativer med henblik på at sikre et velfungerende arbejdsmarked. Puljen kan bl.a. anvendes til tværgående aktiviteter inden for det arbejdsmarkeds- uddannelses- social- eller erhvervspolitiske område.

Det fremgår ikke at denne bestemmelse videreføres i lovforslaget. Det foreslås derfor, at bestemmelsen videreføres som en del af de nye regionale beskæftigelsesråds opgaver.

Det fremgår, at staten afsætter en årlig bevilling "...til fremme af særlige virksomhedsrettede lokale initiativer, ..". Det foreslås, at bevillingen kan anvendes til at igangsætte initiativer, der kan udvikle jobcentrenes virksomhedsvendte aktiviteter. Det bør endvidere fremgå, at den særlige bevilling udelukkende afsættes til udviklingsaktiviteter, og ikke kan anvendes til den løbende drift.

Til § 45

Det fremgår af bestemmelsen, at RBR har en indstillingsret til beskæftigelsesregionen, hvis resultatet af beskæftigelsesindsatsen afviger væsentligt fra resultater i sammenlignelige jobcentre.

Det er dog ikke beskrevet, hvorfor det bør tilføjes, at RBR tillige har en indstillingsret, hvis indsatsen ikke lever op til de i kontrakten fastsatte mål og resultatkrav, jf. også bemærkningerne til forslaget § 12. Der henvises endvidere til bemærkningen til forslaget § 42 m.h.t. RBR's mulighed for at sikre opfyldelse af mål og resultatkrav.

Til § 46

Det foreslås, at bestemmelsen præciseres, således at regionsdirektørens gennemførelse af det statslige rammeudbud først kan ske, når ministeren har godkendt rammeudbudet, jf. forslaget § 12. Bestemmelsens nuværende formulering efterlader det indtryk, at regionsdirektøren uden videre kan gennemføre rammeudbudet efter indstilling fra RBR.

Til § 47

Ifølge bemærkningerne side 71, skal RBR *prioritere* anvendelsen af den statslige bevilling til flaskehalsindsatsen.

Det er uklart, om denne prioritering indebærer, at RBR udpeger (potentielle) flaskehalsområder for den pågældende beskæftigelsesregion.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at regionsdirektøren *udfører* RBR's beslutninger om anvendelse af bevillingen.

Det er imidlertid uklart, hvordan regionsdirektøren konkret kan varetage denne opgave, idet det er de enkelte jobcentre, der har kompetence i forhold til de ledige. Sker der således inddragelse af jobcentrene i beskæftigelsesregionen og i givet fald på hvilken måde?

Vedrørende den pulje, som administreres af det regionale beskæftigelsesråd, og kan anvendes til dækning af udgifter i de lokale jobcentre i forbindelse med indsatsen mod flaskehalse bør det fremgå, at der fastsættes regler om, at udbetalinger fra den særlige bevilling skal kobles til den effekt, de enkelte jobcentre opnår. Det vil sikre det enkelte jobcenter de bedste incitamentter til at levere en indsats, der rent faktisk løser de opståede flaskehalsproblemer lokaliseret regionalt på tværs af jobcentrene.

Til § 48

Det foreslås, at der i bestemmelsen henvises til de materielle bestemmelser i §§ 102 og 103 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet den statslige bevilling er knyttet op på

disse bestemmelser. Dette må vel i øvrigt indebære, at det alene er den statslige del af jobcenteret, der kan anvende bevillingen.

Det er i den forbindelse uklart, hvordan jobcentrene får del af bevillingen – sker dette f.eks. ved ansøgning? Dette bør fremgå af bestemmelsen eller bemærkningerne hertil.

Ifølge bemærkningerne, side 71, kan bevillingen anvendes til andre initiativer end de redskaber, der er anført i §§ 102 og 103 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det er uklart, med hvilken hjemmel bevillingen kan anvendes til dette formål, idet bestemmelsen ikke indeholder en bemyndigelsesbestemmelse herom.

Til § 49

Det foreslås, at bestemmelsen rettes således, at det præciseres, at LBR tillige har en overvågningsfunktion, jf. forslaget § 51, stk. 1.

Af hensyn til signalværdien bør LBR ikke alene nedsættes af kommunalbestyrelsen men af kommunalbestyrelsen og staten i fællesskab, idet LBR skal være rådgivende og overvågende i forhold til hele jobcenteret.

Til § 50

Det fremgår af strukturaftalen og udkastet til lovforslag, at arbejdsmarkedets parter skal inddrages på alle niveauer og i forhold til alle målgrupper i beskæftigelsesindsatsen. I den nye struktur indebærer dette repræsentation i de rådgivende organer på centralt, regionalt og lokalt niveau samt i ankesystemet regionalt og centralt.

Samlet set indebærer den nye organisering af beskæftigelsesindsatsen en svækkelse af partsindflydelsen. Det skyldes først og fremmest udtyndingen af de regionale opgaver i beskæftigelsesindsatsen, hvor arbejdsmarkedets parter i dag har ansvaret for prioriteringen og dimensioneringen i den regionale arbejdsmarkedspolitik. Dette risikerer at sætte spørgsmål ved beskæftigelsespolitikens legitimitet.

I forhold til de rammer, der er defineret i strukturaftalen finder er det væsentligt, at der sker en dækkende inddragelse af arbejdsmarkedets parter. Ikke mindst i forhold til det lokale samarbejde er en forpligtende inddragelse af arbejdsmarkedets parter helt afgørende.

De igangværende forsøg med samarbejder mellem AF og kommunerne viser, at succes med etableringen af de nye samarbejder i høj grad beror på en lokal accept og lokalt tilpasset inddragelse af arbejdsmarkedets parter. Erfaringerne fra de igangsatte forsøg må udnyttes i den nye organisering af beskæftigelsesindsatsen.

Det foreslås derfor, at antallet af medlemmer af de lokale beskæftigelsesråd, der indstilles af DA henholdsvis LO, udvides fra 1 til 3, samt at der udpeges suppleanter for alle medlemmer. Ligeledes foreslås det, at udpegningen af de 2 medlemmer fra relevante lokale foreninger sker af det lokale beskæftigelsesråd efter samråd med de ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen i de lokale jobcentre.

Det bør sikres, at der ikke opstår habilitetsproblemer ved at det er muligt at udpege repræsentanter til de lokale beskæftigelsesråd fra dem, der udfører beskæftigelsesindsatsen, f.eks. bestemte andre aktører.

Endvidere bør nedsættelsen af de lokale beskæftigelsesråd ske på samme måde og efter de samme principper, der i lovforslaget fastlægges for de regionale beskæftigelsesråd. Det betyder at det regionale råds formand og suppleanten for denne udpeges for en 2-årig periode af rådets medlemmer, hvilket også bør gælde for de lokale beskæftigelsesråd.

Bestemmelsen om, at beskæftigelsesministeren på samme måde som for det regionale råds øvrige medlemmer udpeger en suppleant for hvert medlem, bør ligeledes overføres, således at der sker en formel udpegning af suppleanter for medlemmer af de lokale beskæftigelsesråd.

Til § 51

Ifølge bestemmelsen har LBR tilsyneladende samme opgave i forhold til at overvåge den statslige og kommunale beskæftigelsesindsats i jobcenteret som beskæftigelsesregionen og RBR, jf. forslaget § 9, stk. 2 og § 44, stk. 1.

Det er uklart, om der er tale om samme opgave - og i givet fald hvordan, relationen er mellem LBR og RBR henholdsvis beskæftigelsesregionen - eller om LBR har en selvstændig kompetence.

Det er i den forbindelse uklart, hvorledes jobcenteret skal forholde sig, hvis LBR's indstilling ikke harmonerer med RBR's indstilling til regionsdirektøren, jf. forslaget § 12.

Det er endvidere uklart, om LBR skal overvåge resultaterne i forhold til de mål, der er meldt ud/indgået kontrakt om i regionen - og hvad resultaterne i benægtende fald så skal overvåges i forhold til.

Med hensyn til lovens beskrivelse af formålet med LBR er det særdeles beklageligt, at væsentlige dele af de nuværende koordinationsudvalgs formålsbestemmelser ikke bliver overført til LBR. Koordinationsudvalgene har efter gældende lov til opgave at samordne og udvikle den lokale forebyggende indsats for personer, der har svært ved at klare sig på arbejdsmarkedet og skal desuden medvirke til at udvikle samarbejdet mellem kommunen og dens samarbejdspartner. Ved at fjerne disse bestemmelser fra selve lovteksten sender forligspartierne et signal til de kommende LBR om, at denne indsats ikke længe er af samme betydning.

Det foreslås i øvrigt, at LBR får en høringsret i forhold til beskæftigelsesankenævnets skønsmæssige afgørelse, jf. også bemærkningerne nedenfor til § 56.

Endelig er det uklart, hvad der ligger i begrebet "beskæftigelsesrettede initiativer", jf. bestemmelsens stk. 4. Dette begreb er ikke anvendt eller defineret i hverken loven eller bemærkningerne hertil.

Til § 52

Det er uklart, hvorfor der i bestemmelsens stk. 4 er en opsplitning på de ansvarlige for indsatsen i forhold til udførelse af LBR's beslutning om anvendelse af midlerne og på kommunen i forhold til administration, regnskab m.v. Denne opsplitning er vel i praksis svært håndterlig? Her er der måske en latent risiko for, at kommunerne i en række situationer "sætter sig" på bevillingerne med henblik på reduktioner af ledigheden blandt

kommunens kontanthjælpsmodtagere. Dette skal vel indgå i DUT-forhandlingerne med kommunerne.

Til § 53

Det er uklart, hvilke ”nye tilbud” der kan udvikles, jf. bestemmelsens nr. 2. Er der tale om andre tilbud end tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats?

Til § 54

Af hensyn til signalværdien bør kommunalbestyrelsen og staten i fællesskab finansiere udgifterne ved LBR’s virksomhed, og ikke alene kommunalbestyrelsen, når LBR skal rådgive og overvåge hele jobcenteret, jf. i øvrigt bemærkningen til forslagets § 49.

Til § 56

Bestemmelsen er ganske uklar med hensyn til hvilke afgørelser, der vil kunne påklages til beskæftigelsesankenævnet. Det foreslås, at der henvises til de relevante love – lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, etc., jf. også bemærkningerne til bestemmelsen.

Det foreslås endvidere, at beskæftigelsesankenævnets skønmæssige afgørelser ikke alene træffes i henhold til lovgivningen, men tillige på grundlag af de retningslinier for beskæftigelsesindsatsen, der er fastsat i de lokale beskæftigelsesplaner, jf. den tilsvarende inddragelse af RAR’s retningslinier i RAR’s afgørelser. Det foreslås i den forbindelse, at det sikres at dette indgår i beskæftigelsesankenævnets afgørelsesgrundlag, hvilket eventuelt ville kunne ske gennem en høringsforpligtelse af LBR.

Til § 57

I forslagets stk. 1 anvendes betegnelsen ”direktøren for beskæftigelsesregionen”. I bemærkningerne til bestemmelsen samt i forslagets §§ 9-13 anvendes derimod betegnelsen ”regionsdirektøren”.

Bestemmelsen i stk. 4 er blevet lidt ”bagvendt”, idet budskabet formodes at være, at der kan oprettes flere afdelinger, hvorefter der kan fastsættes antal medlemmer. I den forbindelse må det være en forudsætning, at der i hver afdeling er samme repræsentation, som anført i bestemmelsens stk. 2.

Med lovforslaget flyttes afgørelseskompetencen i klagesager fra et partsorgan til de nye beskæftigelsesnævn. Med henblik på at dæmme op for risikoen for, at ankeafgørelser træffes uden fornøden føling med de regionale/lokale arbejdsmarkeds funktionsmåde og aktiveringsindsatsens sigte foreslås det, at lønmodtagerrepræsentationen, jf. forslagets stk. 2 i beskæftigelsesankenævnene øges.

Ifølge bemærkningerne side 44, vil klageadgangen med det nye ankenævn være én-strengt. Hertil kan dog bemærkes, at afgørelser om f.eks. befordring kan indbringes for beskæftigelsesnævnet af de kommunale målgrupper men for Arbejdsdirektoratet når der er tale om forsikrede ledige.

Af de økonomiske bemærkninger, side 47, fremgår endvidere, at det ændrede ankesystem på beskæftigelsesområdet vil betyde en tilpasning af ressourcerne i forbindelse

hermed. Det fremgår imidlertid ikke, om der herved bliver tale om en besparelse eller en udgift.

Til § 60

Det er uklart, om bestemmelsens sidste punktum indebærer, at Ankestyrelsen alene kan optage en sag til behandling efter anmodning og således ikke ex officio.

Endvidere forekommer det uklart, hvorfor det alene er personen, som afgørelsen vedrører, samt kommunen og ikke staten, der kan anmode om genoptagelse.

Til § 62

Det følger af bestemmelsen, at BER kan indstille kvoter for ansættelse med løntilskud til Beskæftigelsesministeren. Denne kompetence fremgår imidlertid ikke af beskrivelsen af BER's opgaver i forslaget kapitel 5.

Til § 63

Det foreslås, at der i bestemmelsens stk. 1 indsættes en henvisning til forslaget § 66 om "Jobnet".

Ifølge bemærkningerne, side 76, omfatter offentlige arbejdsgivere, jf. bestemmelsens stk. 1, også organisationer, foreninger, selskaber, institutioner o. lign., hvis udgifter dækkes med mindst 50 % af offentlige tilskud.

Det fremgår imidlertid ikke, hvorvidt denne definition af offentlige arbejdsgivere svarer til definitionen af offentlige arbejdsgivere i forhold til ansættelse med løntilskud, jf. § 95, stk. 2 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår endvidere ikke, hvilken myndighed der påser overholdelse af denne forpligtelse.

Til kapitel 11

Det følger af kapitlet, at det i høj grad vil blive benchmarking i "jobindsats.dk", der vil danne baggrund for en styring af indsatsen. I den forbindelse bemærkes, at de allerede aftalte målemetoder i "jobindsats.dk" er utilstrækkelige som styringsredskab, idet målemetoderne er for "en-dimensionelle, for kvantitative.

Såfremt man ønsker at styre efter målingerne i "jobindsats.dk", bør målingerne gøres mere kvalitative, dvs. i højere grad forsøge at forklare årsagerne til de forskellige effekter blandt de beskæftigelsesmæssige enheder. Årsagerne til, at f.eks. kommuner kan have forskellige effekter, kan være uens rammebetingelser, såsom erhvervsstruktur, den sociale sammensætning af indbyggerne, og andre af de forklarende variable, der indgår i udligningsordningerne. Målingerne bør således suppleres med opgørelser af forskellige baggrundsvARIABLE.

Til § 64

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår det, at adgangen til det fælles datagrundlag begrænses ud fra geografiske, tidsmæssige og opgavemæssige hensyn. Det er uklart, hvad denne begrænsning indebærer.

Til § 65

Det fremgår af bestemmelsen, at IT-systemet ”Jobindsats.dk” kan anvendes til opgørelse af opfyldelse af lovgivningens krav til beskæftigelsesindsatsen.

Umiddelbart skal bestemmelsen vel læses således, at systemet kan anvendes til opgørelse af, *hvorvidt* lovgivningens krav til beskæftigelsesindsatsen er opfyldt.

Det fremgår dog ikke klart, om overholdelse af alle lovgivningens krav vil kunne opgøres efter dette system. I bemærkningerne anføres, at systemet vil kunne anvendes til at opgøre, *hvorvidt* kravet om ret og pligt er overholdt, men ikke om kravene til f.eks. udarbejdelse af jobplaner er overholdt.

Det er endvidere uklart, hvorledes sammenhængen er mellem dette IT-system og det fælles IT-system, jf. forslaget § 64 og dermed sammenhængen til lovforslagets § 68, der også omhandler opgørelse af, *hvorvidt* lovgivningens krav er overholdt.

Til § 66

I bestemmelsen anvendes begrebet ”selvbetjeningsydelser”. Det er uklart, hvad der ligger i begrebet, da det ikke er beskrevet i hverken lovtæst eller bemærkninger.

Til kapitel 12

I kapitlet nævnes flere steder begrebet ”arbejdsmarkedsrettede ordninger”, uden at det nærmere beskrives i loven eller bemærkningerne hertil.

Det er således uklart, om dette begreb anvendes som samlet betegnelse for lovgivningen, jf. forslaget § 1, eller om det tillige anvendes i forhold til lovgivning vedrørende ydelser.

Til § 68

Det fremgår af forslaget stk. 2, at indberetning af personoplysninger kan ske uden samtykke fra personen. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår det imidlertid, at indberetning af følsomme persondata efter § 8 i persondataloven forudsætter samtykke. Lovteksten bør præciseres i overensstemmelse hermed.

Det fremgår af bemærkningerne, side 78, at bestemmelsen tillige finder anvendelse i forbindelse med underretninger efter kapitel 19 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det er uklart, hvad denne bemærkning indebærer – vil staten således have en pligt til at indberette til det fælles IT-system, at staten – via et andet IT-system (AMANDA) - har sendt underretning om f.eks. en negativ hændelse? I så fald er der tale om en overflødig dobbeltregistrering.

Til § 71

Det fremgår af bestemmelsen, at Beskæftigelsesministeren kan pålægge aktørerne i beskæftigelsesindsatsen at anvende fælles IT-systemer.

Det er uklart, om der med ”aktører” menes de samme aktører, der omtales i forslaget § 68, stk. 1.

Til § 72

Det fremgår af bestemmelsen, at Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kommunen og andre skal levere oplysninger til ministeriets IT-systemer.

Det er uklart, hvorvidt ”kommunen og andre” menes ”myndigheder, arbejdsløsheds-kasser og andre private aktører”, jf. forslaget § 68, stk. 1.

Til § 73

Formuleringen af bestemmelsen i stk. 1 efterlader det indtryk, at også regionen, beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn har pligt til at give Beskæftigelsesministeriet oplysninger om kommunens beslutninger samt medvirke til temaplanlægning i kommunepaneler, jf. nr. 2 og 3. Disse forpligtelser påhviler vel alene kommunen? Det bør i den forbindelse sikres, at kommunen rent faktisk giver alle nødvendige oplysninger med henblik på at skabe den gennemsigtighed i indsatsen, der er grundlaget for den forudsatte statslige styring.

Det er i øvrigt uklart, hvorvidt ”mål” i stk. 1, nr. 2, er mål fastsat i RBR’s kontrakt med Beskæftigelsesministeren eller mål for beskæftigelsesregionen udmeldt af ministeren.

Til § 76

Det fremgår af bemærkningerne, side 80, at bestemmelsen afløser den gældende lovs § 55, og at det vil fremgå af anmærkningerne til finansloven, hvorledes bevillingerne kan anvendes.

Det fremgår dog ikke, hvorvidt de statslige bevillinger fordeles efter objektive kriterier, og om bevillingen til statens drift fordeles direkte til de enkelte jobcentre.

Som nævnt ovenfor i bemærkningerne til forslaget § 20, vil den statslige bevilling indirekte komme til at løse kommunale opgaver. Endvidere fremgår det ikke klart, om de statslige bevillinger i forbindelse med større virksomhedslukninger og til at forebygge og afhjælpe flaskehalse på arbejdsmarkedet, kan anvendes i forhold til kommunale målgrupper, jf. bemærkningen ovenfor til forslaget § 48.

Til § 77

Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at forslaget § 7 om oprettelse af beskæftigelsesregioner træder i kraft den 1. juni 2006. Bestemmelsen i § 7, stk. 2, 2. pkt. træder imidlertid i kraft allerede fra den 1. juli 2005, jf. forslaget § 78, stk. 2.

Det forekommer i den forbindelse lovteknisk uforståeligt, at der kan oprettes beskæftigelsesregioner og ansættes regionsdirektører med henvisning til den nye regionsopdeling, der først træder i kraft den 1. januar 2007.

Bestemmelsen i stk. 1 er desuden ikke udtømmende, idet såvel forslaget § 43 samt § 50 træder i kraft før den 1. januar 2007, jf. forslaget § 81 henholdsvis § 82.

Til § 78

Ifølge bestemmelsen kan Beskæftigelsesministeren i perioden fra den 1. juli 2005 til den 1. januar 2007 fravige de gældende regler om AF-regioner, og overlade driften m.v. til Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Det er i den forbindelse uklart, hvorledes en forsikret ledig skal forholde sig i forhold til en klage over Arbejdsformidlingens afgørelse. Ifølge § 129 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal klage over Arbejdsformidlingens afgørelse indgives til regionschefen, der som 1. instans tager stilling til, om Arbejdsformidlingens afgørelse skal fastholdes.

Til § 79

Ifølge bestemmelsens stk. 2 skal BER i 2006 rådgive Beskæftigelsesministeren om målene for den statslige beskæftigelsesindsats for indsatsåret 2007.

Det forekommer i den forbindelse uforståeligt, hvorfor BER alene skal rådgive om den statslige og ikke den kommunale indsats.

Sammenholdt med bestemmelsen om planlægning og forberedelse af RBR's opgaver, jf. forslaget § 81, er det endvidere uklart, om BER skal afgive indstilling til ministeren om RBR's kontrakter for 2007.

Til § 84:

Ved overflytningen af den resterende gruppe af ikke-arbejdsmarkedsparete kontant- og startshjælpsmodtagere, hvilket skal ske i løbet af 2008 for at alle er tilknyttet pr. 1.1.2009 bør der sikres en samlet opgavebeskrivelse for jobcentrets nye opgaver. Dette ud fra det parallelitetskrav, som indtil 1.januar 2008, findes mellem jobcentrets indsats, og kommunens hidtidige indsats overfor de ikke-arbejdsmarkedsparete.

Opgavebeskrivelsen skal sikre, hvordan der fortsat kan være et fokus på beskæftigelsen i jobcentret, samtidig med at den sociale indsats overfor den resterende kontant- og starthjælps gruppe kan opretholdes. Ligesom beskrivelsen bør sikre den faglige indsats, herunder uddannelsesplaner m.m.

Opgavebeskrivelsen bør behandles efter indstilling fra Beskæftigelsesrådet, så den ligger færdig inden udgangen af 2005. Da den i givet fald også kunne bruges til behandling af tidligere overførelser, som i.flg. bemærkningerne til § 84 kan aftales mellem staten og de enkelte kommuner.

II. Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

A. LO's generelle bemærkninger

I bemærkningerne henvises flere steder til "styringsloven", hvilket ikke er en officiel forkortelse og således forekommer noget indforstået. Der bør derfor i stedet henvises til "lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats".

B. LO's bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 9

Begge ændringsforslag regulerer bestemmelser, hvori "arbejdsformidlingen" indgår. Skal det forstås således, at forslaget i nr. 9 har forrang i de tilfælde, hvor der er sammenstød?

Til nr. 2

Der henvises til "kommunalbestyrelsens" opgaver, hvilket er i modsætning til resten af loven, hvor der henvises til "kommunen".

Til nr. 4

Da de nye visitationsregler er omdrejningspunktet for redskabssammensætningen i beskæftigelsesindsatsen, bør det fremgå af bestemmelsen, at Ministeren "efter indstilling fra Beskæftigelsesrådet" fastsætter regler om, hvordan vurderingen af, hvilke aktiviteter eller tilbud der skal gives efter denne lov, skal foretages.

Til nr. 8

Det er uklart, hvordan en person, der søger om kontanthjælp eller starthjælp, skal kunne lade sig registrere ved "første henvendelse". Kommunen skal vel først tage stilling til, om personen skal have ydelsen alene på grund af ledighed.

Det bemærkes i øvrigt, at der med den ændrede formulering af stk. 3 er indsat to forpligtede parter – dels personen, dels kommunen. Det er derfor uklart, hvem der har det endelige ansvar for, at registrering sker.

Til nr. 10

Det fremgår af bemærkningerne, side 20, at bestemmelsen svarer til § 20 i den gældende styringslov. Det er imidlertid alene § 20, stk. 1, der er videreført. Bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende § 20, stk. 2, bør ligeledes videreføres, således at der kan fastsættes regler svarende til § 9 i den gældende bekendtgørelse om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Til nr. 15

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at der med det fælles datagrundlag åbnes mulighed for at forenkle og begrænse antallet af underretninger. Det forudsættes i den forbindelse, at staten fortsat skal underrette arbejdsløshedskasserne om negative hændelser.

Til nr. 20

I bestemmelsen anføres, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter ved tilbud efter § 16 stk. 1, i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, medmindre udgiften finansieres efter stk. 2.

Det er uklart, hvilke tilbud efter forslaget § 16, stk. 1, (revalideringstilbud) der ikke er dækket af de øvrige stykker i § 119, idet der vel skal være tale om tilbud efter lovens kapitel 10-12.

Til nr. 24

Ifølge bestemmelsen kan klage over statens afgørelser indbringes for beskæftigelsesankenævnet.

Det fremgår dog ikke, *hvem* der kan indbringe klagen. Ifølge gældende lov sondres der mellem klage vedrørende afgørelser i forhold til den ledige og i forhold til spørgsmål om konkurrenceforvridning.

Det er i øvrigt uklart, hvortil klagen skal indgives. Det bør derfor præciseres, at klage skal indgives til jobcenteret.

Ifølge bestemmelsens stk. 3 kan formanden for ankenævnet træffe en foreløbig afgørelse. Det fremgår dog ikke, hvilken retsvirkning denne foreløbige afgørelse har i forhold til den ledige.

Det fremgår videre af bemærkningerne, side 23, at der vil blive fastsat bestemmelse om, at i klagesager der vedrører jobplaner m.v., skal staten senest fem arbejdsdage fra klagens modtagelse sende den til ankenævnet, hvis klager ikke får medhold.

Det er dog uklart, hvori hjemmelen til denne bestemmelse består, idet der ikke er fastsat en bemyndigelsesbestemmelse i forslaget nr. 22.

Af bemærkningerne, side 23, fremgår endvidere, at klage over sagsbehandling indgives til Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Det er dog uklart, hvorfor klagen ikke skal sendes til de særlige enheder, der oprettes i henhold til § 8 i forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, og som er overordnet den statslige del af jobcenteret.

Der henvises i øvrigt til bemærkningen ovenfor til § 20 i forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Særskilt bilag om de generelle ansættelsesmæssige vilkår og personalepolitiske konsekvenser i forbindelse med strukturreformen

Indledningsvis henvises til tidligere fremsendte generelle kommentarer fra CFU og KTO på skatteområdet. Disse kommentarer omhandler de generelle ansættelsesmæssige vilkår og personalepolitiske konsekvenser i forbindelse med strukturreformen.

LO's medlemsforbund organiserer ansatte i kommunerne og overenskomstsansatte i AF-systemet. Høringssvaret omhandler derfor ikke de statslige tjenestemænd.

AF er pt. organiseret i 14 regioner. På selve regionskontoret er de tværgående opgaver og specialistopgaver forankret. Disse opgaver varetages typisk af HK/administrative medarbejdere (HK), Akademikere (AC), tjenestemænd (AFT), ligestillings- og handikapkonsulenter samt Eures-vejledere (HK/LVU).

I den geografiske region er placeret en række AF-kontorer/centre/job-butikker. Disse lokale kontorer vil typisk være bemandet med en AF-chef (tjenestemand), AF-konsulenter (HK), erhvervsvejledere og administrative medarbejdere (HK).

Ændring af ansættelsesforholdene

På AF-området vil en del af de nuværende medarbejdere overgå til ansættelse i kommunalt regi. For disse medarbejdere vil der – ud over ændring af tjenestested/ledelse – også være tale om overgang til et andet overenskomstkompleks efter overdragelsesperioden.

Lovforslaget åbner desuden mulighed for, at Beskæftigelsesministeren kan tilbagekalde sin bemyndigelse. I denne situation overgår en del af det kommunalt ansatte personale til ansættelse under staten.

Der er forskelle i de eksisterende løn- og pensionsvilkår, og det er derfor vigtigt, at parterne i forbindelse med udløbet af overdragelsesperioden sikrer, at alle forskelle klarlægges, og at den enkelte medarbejder - også efter en fuld overgang til anden ansættelse - sikres mod evt. lønnedgang og pensionsforringelser m.v.

Ændring af tjenestested

Det er anført i lovforslaget, at medarbejderne flytter med de opgaver, som de varetager. En stor del af opgaverne i de kommende 4 beskæftigelsesregioner og 4 regionale driftsenheder varetages i dag på de 14 regionskontorer. Det vil i praksis betyde, at for mange af de nuværende ansatte vil afstanden – og dermed tidsforbrug til transport til den fremtidige arbejdsplads - være uforenelig med privatliv m.v.

Det er LO's opfattelse, at de medarbejdere, som sættes i den situation, skal have særlig opmærksomhed og sikres beskæftigelse i lokalområdet. Ud over at sikre medarbejderne fortsat beskæftigelse finder LO også, at det er vigtigt at fastholde de nuværende kompetencer på beskæftigelsesområdet for dermed at sikre den bedste servicering af de ledige.

Der kan være medarbejdere, som ønsker at flytte med opgaven, men hvor afstanden betyder, at det vil være nødvendigt at flytte bopæl. For disse medarbejdere skal der indarbejdes hjemmel til at yde flyttegodtgørelse – også selvom der evt. i praksis vil være tale om ansøgt forflyttelse. (Overenskomstansat personale er alene omfattet af regler for flyttegodtgørelse m.v. i forbindelse med uansøgt forflyttelse).

I det omfang sammenlægning af funktioner m.v. fra de nuværende regioner og de fremtidige beskæftigelses/driftsregioner medfører overtallige medarbejdere, er det LO's opfattelse, at der ikke kan ske afskedigelser som følge af sammenlægningerne, men at reduktioner skal ske ved naturlig afgang. Dette synspunkt gælder i øvrigt hele området.

Uklare personalemæssige konsekvenser – behov for kompetenceløft

I forhold til etableringen af de forskellige jobcentre A, B og C er bekymringen rettet primært mod de ansatte i AF-systemet, som arbejder i en kommune, som bliver C-center. Vil det være alle medarbejdere, som flytter med? Og hvor langt skal de evt. overskydende medarbejdere så flytte sig? Der er således pt. intet overblik over den faktiske fysiske placering af centrene. Det giver naturligvis stor uro blandt medarbejderne, og LO skal opfordre til, at der så hurtigt som muligt skaffes dette overblik.

Det kommende samarbejde i centrene og løsning af opgaver på tværs af systemer og lovgivning vil generelt skabe behov for kompetenceudvikling hos de involverede medarbejdere. Der vil være behov for udvikling af faglige og organisatoriske og samarbejdsmæssige kompetencer. Der bør derfor sikres muligheder og ressourcer til den fornødne kompetenceudvikling.

I forhold til C-centrene er bekymringen også specielt rettet mod de AF ansatte administrative medarbejdere og IT medarbejdere. Der er ikke i samme omfang tilknyttet administrative medarbejdere til beskæftigelsesafdelingerne i kommunerne – opgaverne varetages andetsteds i kommunen – og hvilken betydning vil det have i forhold til disse medarbejdere?

LO er dog også bekymret for kontomedarbejdernes fremtid i A- og B-centrene. I A-centrene vil de administrative opgaver være begrænsede og vil kunne varetages af kommunen. I B-centrene vil en forsat udbygning af de elektroniske selvbetjeningsværktøjer for alle brugere være medvirkende til, at traditionelle administrative opgaver bortfalder. LO skal stærkt opfordre til, at der sættes særlig fokus på kompetenceudvikling for denne gruppe medarbejdere.

Regional ansættelse

Omkring ansættelsesforholdene fremgår det af lovforslaget, at AMS ansætter personalet i regionskontoret efter indstilling fra regionsdirektøren. Det vil sige, at dette personale er ansat direkte under AMS.

Det er LO's opfattelse, at en regional ansættelse (4 på landsplan) er for stort et ansættelsesområde i forhold til "et rimeligt ansættelsesvilkår", idet det – i værste fald – vil kunne betyde, at en medarbejder må afstå fra at acceptere en pålagt forflyttelse i det geografiske område. Det er LO's opfattelse, at hvis der skal tages hensyn til de drifts-

mæssige forhold, muligheder for kompetenceudvikling og de individuelle muligheder for at få familieliv og arbejdsliv til at hænge sammen, så vil en acceptabel størrelse af et ansættelsesområde være det enkelte B-center, der også vil skulle bemande tilknyttede A-centre.

At der så mellem centre på kryds og tværs kan etableres lokale procedurer for interne opslag m.v., kan LO naturligvis kun bifalde.

SU og MED udvalg

Den foreslående struktur med flere ledelser og aftaler på samme arbejdsplads rejser mange spørgsmål på samarbejdsaftaleområdet. Her er for det første tale om forskellige aftaler. Kommunale medarbejdere vil være omfattet af MED udvalgs-bestemmelserne i kommunen generelt. De statsansatte vil være omfattet af den statslige SU-aftale. LO skal opfordre til, at problemstillinger og muligheder på området klarlægges i samarbejde med de berørte organisationer snarest muligt.

Fælles introduktionsuddannelse

I den nuværende struktur har Arbejdsmarkedsstyrelsen haft ansvaret for en fælles faglig introduktionsuddannelse til bl.a. lovgivningen og interne arbejdsmetoder på beskæftigelsesområdet. LO skal opfordre til, at der sættes fokus på en fælles uddannelsesplatform for alle ansatte på beskæftigelsesområdet – uanset om medarbejderen er ansat kommunalt eller statsligt – for at sikre et ensartet arbejdsmarkedspolitisk vidensgrundlag.

Med venlig hilsen
For Landsorganisationen i Danmark

Harald Børsting